

„A KIRÁLYNŐ” ÉN VAGYOK

Hazánk egy ideje a királyok országa.

A tollforgatók - vagy inkább számítógép nyomkodók – kedvenc szófordulata, királyi jelzővel ellátni a riportalányaikat.

Manapság már senki sem csodálkozik, ha a mulatós nótakirályról, a szakácskirályról, a hajszobrászkirályról és még sorolhatnánk a koronásokat, akikről olvashatunk, hallhatunk.

Így az sem meglepő, sőt, logikus, ha egy kiváló sakknagymesterhölgy, aki mesteri módon tologatja a saktáblán a királynőt, valahol sakkszeretők is sakkirálynőnek tartják.

Gara Anitát, az alábbi riport főhősnőjét, aki többek között ötszörös magyar bajnok, hétszer szerepelt a sakkolimpián a magyar válogatott színeiben (2016. szeptember 1-14.-ig Azerbajdzsánban, Bakuban, világbajnokságon) joggal nevezhetjük Sakk-királynőnek.

Mint ahogy kishúgát *Gara Ticiát* is, aki *Anitához* hasonlóan többszörös magyar női sakkbajnok, olimpiikon, női nagymester és a férfi sakkozók között is megszerezte a nemzetközi mesteri címet.

A zseniális három Polgár lány mellett – azok árnyékában – felnőttek a *Gara* lányok is.

Édesapjuk, úgy gondolta, hogy a lányai elsősorban a női sakkörök között villogjanak, ami nem zárja ki, hogy néhány férfi nagymester skalpját is megszerezzék.

Gara papa nem akarta, hogy a lányai mindent alárendeljenek a sakknak. Bár iskoláikat magántanulóként végezték el, diplomát is adott a kezükbe. Hiába! *Anita* a Testnevelési Egyetem szerzett diplomájával a Sportkórház olimpia laboratóriumába került, de a sakkért otthagyta közben megszeretett állást is.

Anita már 12 esztendősen egy szimultán versenyen komoly gondot okozott a többszörös sakkvilágbajnok *Anatolij Karpovnak*, aki képtelen volt legyőzni a tehetséges kislányt, aki 14 esztendősen a hölgyek között nemzetközi mesteri, majd pár év múlva nemzetközi nagymesteri címet szerzett.

Nem szeretném untatni az olvasókat a lányok gazdag sakk sikerével, aki kíváncsi rá, a net-en részletesen megtalálja ezeket. Egyébként sem szeretek statisztikákat sorolni.

A sakkozó testvérek óhatatlanul is, mivel azonos versenyeken szerepelnek, ellenfélként összekerülnek. A testvérharc mindig izgalmas események ígérkeznek, de nem olyan jó testvéreknél, mint Garáék, az egymás elleni meccseiken úgynevezett szalon remivel osztoznak a pontokon. Ezt még akkor is betartják, amikor a pontleadás esetleg jelentős pénzdíjjal járna. Emiatt már voltak fair-ply díjasok is.

Mivel kissé kötekedő ember vagyok, Anitát megpróbálom provokálni, néhány kellemetlen kérdéssel.

– Nemrég volt Rióban az olimpia. A sakk nem szerepelt a műsorban. De nemcsak Rióban, soha egyik olimpián sem vették fel a sakkot az olimpiai számok közé. Lehet, hogy ennek az lehet az oka, hogy a sakkot nem tartják sportnak?

– Magam sem értem, hogy a nemzetközi sakkszövetség miért nem tudta elérni, hogy a sakk a nyári olimpiákon szerepeljen. A sakk nemcsak elmesport, fizikailag is alaposan igénybe veszi a versenyzőket - védi Anita a sakkmundér becsületét.

nem hagyom annyiban, vitatkozom:

– Fizikailag? Hiszen mit lát a külső szemlélő? A két sakkozó több órán keresztül egy asztal mellett ül, miközben erősen gondolkodnak, olykor lépnek egy-egy figurával. ... Az orvosok és a sportpszichológusok szerint a sok ülés egészségtelen, elhízást, gerincferdülést és más bajokat eredményezhet.

– Ahhoz, hogy egy ilyen hosszú versenyt végig tudjunk ülni és közben a játszámra koncentrálni, ahhoz komoly idegi és fizikai felkészülés szükséges. Ami engem illet, kerékpározom, teniszezem, jógázom. Láthatja, a sok ülés miatt egy szemernyi súlyfeleslegem sincs.

Szó mi szó, ezt a szemrevaló Anitára nem lehet ráfogni, valóban légiiesen karcsú.

Más témába próbálok kötekedni.

– Annak ellenére, hogy csinos lányok, mégis még hajadonok. Lám-lám, a sakkozás annyira leköti magukat, hogy nem volt idejük megtalálni az igazit. Úgy gondolom, a sakkozó nők nem ideális feleségnek valók. Non-stop versenyekre járnak itthon és külföldön, amikor meg nem versenyeznek, játszmákat elemeznek, sakkszakkönyveket böngésznek.

Ezt legfeljebb egy szintén sakkozó férj tudná elviselni...

– Nem tartok attól, hogy ne tudnék egyszer jó feleség lenni. Igaz, a nagy Ő még nem jött el, de nem azért, mert sakkozó vagyok.

– Ön milyennek képzelel a nagy Őt?

– Nincs elképzelt ideálom. Egy azonban biztos, nem szeretnék szintén sakkozó férjet. Egy családban elég egy dudás is.

Azonban tudjon sakkozni, hogy tudja értékelni az eredményeimet.

– Egy menő sakkozó még ha hölgy is, jó partinak számít, ha minden igaz, dollármilliókat keresnek...

Élénk tiltakozás következik.

– Bár úgy lenne. A sakkozók nem gazdag emberek, csak a férfi világbajnokok keresnek nagy összegeket.

– Mennyi volt a legnagyobb pénzdíja, amit pályafutása során kapott?

– Az egyik sikeres sakkolimpia után az államtól kaptam 800 ezer forintot.

Anitát egy kis játékra invitálom. Persze, eszem ágában sincs sakkozni vele, nem szívesen rombolnám tovább csökkenő önbi-zalmamat.

Sorra veszem a sakkfigurákat. Vajon mit jelentenek ezek a sakkozó nő magánéletében?

– Király?

– Király számomra, akire felnézek. Ő az édesapám.

– Bástya?

– Van egy jogász barátom, akivel mindenről tudok beszélgetni. Ő az a bástya, akihez menni tudok bármilyen problémám adódik.

– Ló?

– Imádom az állatokat, volt kutyám, macskám, lovam csak a táblán. Szívesen megtanulnék egyszer lovagolni.

– Futó?

– Nem szeretek futni. Futókalandoktól meg egyenesen óvom magam.

– Paraszt?

– Pesti lányként a net-en találkozom olykor parasztságokkal, amiket ismeretlenek írnak.

– Királynő?

– Kedvenc figurám!

– Önmagát sakkirálynőnek tartja?

– Dehogy! Legfeljebb majd valaki királynőjének, ha egyszer eljön érte a herceg!

Kemény György

Fotók: Gara Anita albumából